

JEZERO JE - JEZERA NI

JESEBO JE - JESEBV MI

Posebna izdaja Geška, glasila dijakov SGGES Ljubljana

Številka 1, september 2010

Delavnice

Fotografija
Pohod na Slivnico
Prostoročno risanje
Naravna kozmetika
Kaligrafija in zgodovina pisave
Novinarstvo

Program

9.30: zbor udeležencev,
fotografiranje, razdelitev v skupine
10.00-14.00: delo po skupinah
14.00-15.00: kosilo, vožnja z
lojtrnikom
15.00: zaključek

Letošnji tabor **Jezero je - jezera ni**, ki je potekal v petek, 10. septembra, v Dolenjem Jezeru ob Cekniškem jezeru, je bil 10. po vrsti. Vsako leto, brez izjeme. Žal se je ravno v jubilejnem letu zgodil „še“ v septembru in ne v maju, kot smo bili vajeni. Zakaj tako, boste posredno izvedeli v intervjuju na naslednjih straneh.

Ali bo naš Jezerski list izšel tudi prihodnje leto, je torej odvisno od marsičesa. Ker se imamo na taboru lepo in se tudi kaj naučimo, si želimo, da bi z njim nadaljevali, do takrat pa pridno berite letošnji list.

Pa lepe dneve vam želimo!

Uredništvo

Iz vsebine

Intervju s prof. Marjano Pezdirc Kolnik, koordinatorico Unesca na SGGES

Kaj smo počeli

So na Slivnici še čarovnice?

NARAVNA KOZMETIKA

Delavnica je bila produktivna. Pri izdelavi naravnih izdelkov smo uporabljale izključno naravne materiale. Nabirale smo bršljan, kamilice in koprive. Izdelale smo olje proti celulitu, kremo za roke, bleščilo za ustnice, kremo proti gubam okoli oči in kamilično kremo za pomiritev.

Tanja, Špela in Nina

FOTOGRAFIJA

Fotografi so se zbrali v delovni sobi turistične kmetije pri Levarjevih, kjer jim je mentor povedal, kako bodo delali oz. fotografirali. Glede na to, da je bila okrog narava, so kar iskali zanimive motive, in jih kasneje skupaj z mentorjem tudi analizirali.

Silva, Bernarda

POHOD NA SLIVNICO

Na letošnjem taboru Jezero je jezera ni sodelovala tudi skupina, ki smo jo videli samo na začetku in na koncu. Zakaj? Bili so pravi pohodniki. Pot jih je vodila na Slivnico, prijazno so nam odstopili nekaj posnetkov, o čarovnicah pa ne poročajo.

Bernarda, Silva

Lepotno kremo proti gubam okrog oči pripravimo iz žajbljevega ali lipovega medu, limoninega soka in glicerina. Sestavine segrejemo in mešamo v vodni kopeli.

Olje proti celulitu sestavljajo listi bršljana, nekaj vršičkov bodeče lobodike, sezamovo olje, olje pšeničnih kalčkov ali olje grozdnih pešk, kapljice eteričnega olja rožmarina, janeža in brina. V terilnici stremo s tolkačem liste in vršičke, stresemo v kozarec. Čez teden odcedimo in vtiramo na določena mesta.

Recepti za izdelavo naravne kozmetike so iz zakladnice mentorice delavnice prof. Ade Perko.

Koordinatorica UNESCO na SGGES Ljubljana je profesorica zgodovine in pomočnica ravnateljice Marjana Pezdirc Kolnik. Zato je prav ona pravi naslov za vse, česar o taboru *Jezero je - jezera ni še ne vemo ali smo morda pozabili*.

Kaj je UNESCO, kaj je mreža teh šol?

Beseda UNESCO izhaja iz United Nations Educational Scientific and Cultural Organization, je del OZN. Skrbela naj bi za izobraževanje, znanost in kulturo ter delovala za vzpostavitev intelektualne in moralne solidarnosti človeštva. Leta 1972 so sprejeli Konvencijo o varstvu svetovne kulturne dediščine. Prvi sezname svetovne dediščine so nastali 6 let kasneje.

Slovenija je postala del UNESCO 27. maja 2007 kot 167. članica. Mreža šol ali ASPnet (Associated Schools Project net) pa je povezava šol, ki preko neposrednega stika krepi vrednote miru, trajnostnega razvoja ... V mrežo šol je vključenih 7200 šol iz okoli 176 držav. V Sloveniji se je v to mrežo od leta 1993 vključilo 89 šol. Veliko vlogo pri širjenju in delovanju slovenske mreže je imela Alenka Aškerc Mikeln.

Koliko časa je v tem projektu naša šola?

Naša šola je bila v letu 1999, kot radi rečemo, »opazovalka«, leta 2000 pa je postala polnopravna članica; takrat smo dobili nacionalni projekt na temo varovanja naravne in kulturne dediščine. V tem obdobju je dejavnosti na šoli vodila prof. Nevenka Likar Žužek.

Kako je s tem na drugih šolah?

Šole članice ASPnet imajo določene obveznosti – obeleževati morajo mednarodne dneve, skrbeti za razširjanje načel, ki so si jih postavile, sodelovati v nacionalnih projektih, pripravljati srečanja ... Nekatero šole vodijo nacionalne projekte in organizirajo tabore. Nekatero šole so zelo dejavne, druge manj. Včasih je to odvisno od mentorjev, včasih pa seveda tudi od učencev in dijakov. Kot opažam, je za različne dejavnosti in nastope veliko lažje motivirati učence v nižjih razredih OŠ kot pa dijake v srednjih šolah.

Od kod ideja, da je letošnje srečanje potekalo ob Cerknškem jezeru?

Srečanja nacionalnega projekta pripravljamo v Dolenjem Jezeru že od začetka. Odločili smo se, da ga bomo izvajali izven šole in okolica Cerknškega jezera se nam je zdela zelo primeren kraj za druženje, kjer bi naši dijaki in gostje iz drugih šol dobili veliko informacij in kjer bi lahko še okrepili pravilen odnos do naravne dediščine. Kasneje smo ugotovili, da bomo lahko veliko izvedeli tudi o kulturni dediščini. Našli smo domačine, ki so z nami z veseljem sodelovali.

Kaj ste mislili z besedami ob odprtju letošnjega tabora, da bodo srečanja potekala v drugačnih oblikah? Kakšne načrte imate za naprej?

Organizacija takega srečanja terja veliko časa in energije. Letos sem bila tako pri organizaciji kot pri vodstvu tabora sama. In ker je bilo to že deseto srečanje, »okrogla obletnica«, je to lepa priložnost, da se malo ustavimo, premislimo, kaj spremenimo in poiščemo še kakšne druge oblike za širjenje in utrjevanje ideje o trajnostnem razvoju in ohranjanju dediščine. Kako bo vnaprej, še ne morem povedati. Morda si bomo v zvezi z nacionalnim projektom vzeli kakšno leto »odmora«, morda pa se utrne kakšna nova ideja, kako bi nadaljevali in s tem ohranili nacionalni projekt ASPnet na šoli.

Kako vam uspe na šoli opravljati toliko različnih del?

To vprašanje me je pa presenetilo. Prva misel, ki se je pojavila ob njem, je bilo vprašanje sami sebi: kaj pa vse delam? Ampak če sta opazili, potem bo že držalo. Delam in se ne sprašujem. Ne vem natanko, kaj človeka vodi pri odločitvah, da bo nekaj napravil ali ne, nekaj delal: vzgoja, nuja, odgovornost, želja, radovednost... ali zgolj navada?

Včasih sem pa res že malo utrujena in sitna.

Spraševali sva Silva in Bernarda.

PROSTOROČNO RISANJE

V delavnici prostoročnega risanja so udeleženci v naravi risali naravo. Uporabljali so svinčnik in barvice. Pogovarjali so se o perspektivi. A več kot ta zapis bi o vsem povedali njihovi izdelki.

Silva, Bernarda

KALIGRAFIJA IN ZGODOVINA PISAVE

Kaligrafija je umetnost pisanja. Udeleženke so spoznavale razvoj pisave, si ogledale različne vrste pisav ter preizkusile gotsko pisavo in italiko. Njihove izdelke bodo lahko občudovali vsi udeleženci.

Bernarda, Silva

Ste razburjeni? Potrebuje pomiritev? Potem bo ta krema kot nalašč za vas.

Kamilična krema za pomiritev je sestavljena iz cvetov kamilice, vode, oljčnega olje, medu, čebeljega voska, glicerina, eteričnega olja janeža. Olje, med in čebelji vosek zlijemo v dvojno posodo in segrevamo, počasi dodajamo glicerin, da se vse raztopi. Odstranimo z ognja in vmešamo zeliščni izvleček, dodamo eterično olje in embaliramo.

Jezero je - jezera ni

posebna izdaja glasila dijakov Srednje gradbene, geodetske in ekonomske šole Ljubljana

Številka 1, leto 2010

Izdaja: Srednja gradbena, geodetska in ekonomska šola Ljubljana, Dunajska cesta 102, Ljubljana

Spletna stran: www.sgges.si

Ravnatelj, direktor: Vojko Goričan

Uredništvo: Silva, Bernarda (obe SGGEŠ Ljubljana)

Besedila, foto: udeleženci nacionalnega tabora Jezero je - jezera ni

Tehnično urejanje, mentorica novinarske delavnice: Erna K. T.

Tisk: Pod streho, d. o. o., Dolenje Jezero, 15 izvodov

Dolenje Jezero, september 2010

